

RUSKA 2023 (kermaperse RUSKA)

Tämän vuoden teemana oli itsenäisyytemme alun tapahtumat ja tärkeät paikat. Teemana vie Antti-nalle Kilpisjärvelle.

Tapahtuma alkoi Latvian Liepajasta josta lähdimme kohti Eestin Tarttoa
-Helsinki-Vaasa-Tornio-Kilpisjärvi.

Liepaja-Tartto

Liepajaan meillä oli jo torstai iltana bussikuljetus. Bussi kuljetuksen aikana tarkkailin liikennettä A1 tiellä ja totesin liikentten olevan hiljaista. Silloin tein päätöksen että tulen päätietä kohti Riikaa enkä käytä vaihtoehto reittiä Jurmalan kautta. Perjantai meni tutustuesssa kaupunkiin

ja etsiessä mm ompelimoa joka olisi korjannut rikkinäiset sadehousut. Korjaamo löytyi mutta ikävä kyllä ompelija oli juuri silloin poissa.

Lähtö käsky oli klo 20.00. luulin että garminissa olisi ollut ns ison tien reitti muutta en ollutkaan sitä ladannut. Kaupungista reitti kohti riikaa oli selkeä joten seurasin isoa maantietä. Matka eteni nopeasti eikä liikennettä ollut juuri ollenkaan.

Ensimmäisen yön lämpötila olikin sitten kylmin koko ruskan aikana. Päätiellä oli kiitettävästi circle k asemia auki ja välillä näin muitakin osallistujia. Mikko mäkipää sattui samalle huoltamolle kuten seuraavina päivinä useamminkin.

Riiian kaupungin alettua minulla oli seuraava reitti ladattuna garminiin. Laitoin reitityksen päälle ja garmin ohjasi minut reitin alkuun. Tosin hieman "varauksella" uskoin sen reittiä koska se näytti kierrättävän hiekkateiden ja polkujen kautta. Aamuinen Riika oli hiljainen ja täynnä cirkel k asemia.

Kävin ensimmäisellä vastaan tulevalla asemalla aamukahvilla huomatakseni että 300m päässä olikin toinen asema jossa olikin Ainasoja sekä Härmälä kahvilla. Ainasojalla oli ollut ongelmia "tubeless" renkaan kanssa ja pari tuntia oli mennyt hukkaan sitä korjaillessa. Riikan sillat olivat kuvauksellisia ja näkymät hienoja.

Pääsin kaupungin ulkopuolelle vievälle moottoritielle. Garmin opasti moottoritien reunassa olevaa polkua pitkin. Jälkeenpäin kuulin että moottoritiellä ajaminen Latviassa onkin sallittua. Reittini kulki varakkaan Baltzarin huvila alueen kautta

Kyseinen alue jää näkemättä jos kulkee vain via baltican kautta. Pyörälä sittenkin näkee mielenkiintoisimpia paikkoja. Ajettuani hiekkateiden kautta saavuin päätielle joka johtaa kohti Valmieraa. Garmin kierätti polkuja pitkin mutta päätin ajaa moottoritiellä. Kieltoja ei näkynyt

joten matka jatkui moottoritietä pitkin.

Valmiera onkin minulle ennestään tuttu kaupunki. Paikallisella huoltoasemalla Ida ja Härmälä olivat tauolla. Olin ohittanut lidan ennen Valmiera. Valmierassa oli taas tuttu reitti kohti Valkaa. Ida saavutti minut ja huusi vain ”en voi mennä noin hitaasti sorry ” ja jatkoi matkaa.

Saavuvin Valkaan ja vaikka olen käynyt siellä usei lähdin kuitenkin kiertämään raskaan kaluston kiertotietä.mikäköhän idea siinä olikaan. Huomasin erehdykseni ja tulín keskustaan jossa huomasin etä lida ja Bombo tekivätkin jo lähtöä. Näin myös vilahduksen Ollista joka otti kuvia.

Tartoa kohti ajaessa aloin miettiä mahdollista hotellimajoitusta. Hieman ennen Tarttoa on Elvan kylä jossa oli kyltti majoituksesta. Soitin numeroon jossa vastattiin että juuri on menossa puhelu jossa hän myy huonetta.Joku ruska pyöräilijä oli varaamassa huonetta samaan aikaan. Booging.com löysi vapaan huoneen Aleksandria hotellista. Tartun kontrollilla leimat ja majoitus hotelliin. Herätys klo 04 Aamiainen paikallisella huoltamolla jossa oli ruuhkaksi asti yön kulkijoita. Totesi olevani ainoa ajokunnossa oleva henkilö.jatkoin kohti järve -jaania. Kaupungin ulkopuolella kettujen saattamana minut ohitti Lupari joka tokaisi ”en ole nukkunut yhtään mutta Tallinnaan ehdittävä tänään.Saavutinkin hänet hieman myöhemmin jolloin huomasin hänellä olevan selviä vaikeuksia tiellä pysymisessä. Lupari oli kiertänyt Liettuan kautta. Syykin oli ilmeinen ”en ole siellä käynyt” Näin vielä ennen Tallinnaa Akkolan ja Waldon huoltamolla sekä Marko Mäkisen joka vauhdikkaasti ohitti sanoen ”menin eilen nukkumaan klo 18 ja heräsin klo 06. lida ohitti minut vauhdikkaasti Jäve -Jaanin kohdalla .Täytyi vain ihailla

vauhdikasta ja sulavaa menoa. Tallinnaan saavuin ykköstien kautta josta garmin ohjasi satamaan. Lautalle oli 2h aikaa joten kävin sadamarketissa syömässä.

Sunnuntai klo 16.30 Lautalla olikin sitten monta pyöräilijää. Ainasoja, Akkola, Waldo, Mäkipää mm.

Helsinki-Vaasa

Helsingin kontrolli rastit olivat edessä ja ne olivat helpot löytää ja käydä läpi. Porkkalan rastilla olikin tuttuja mm Antti Ahde.

Olin varannut laivalla vihdistä hostelli (selli) johon suuntasin veikkolan kautta. Suuri houkutus kotikäynnille jäi pois. (n 2km porkkalan muistomerkiltä).

Pienen kartta sekoilun jälkeen yöpyminen "sellissä" jonne pääsin koodilla sisään. Herätys klo 04 ja hiljaista liikennettä seuraten 2 tietä kohti huittista. Aamiainen karkkilan masuunissa joka onkin tuttu paikka Mikon 200 brevetiltä. Seuraava pidempi pysähdys Forssan ABC:llä, jonkun pyörä näkyikin olevan autokeitaan pihalla.

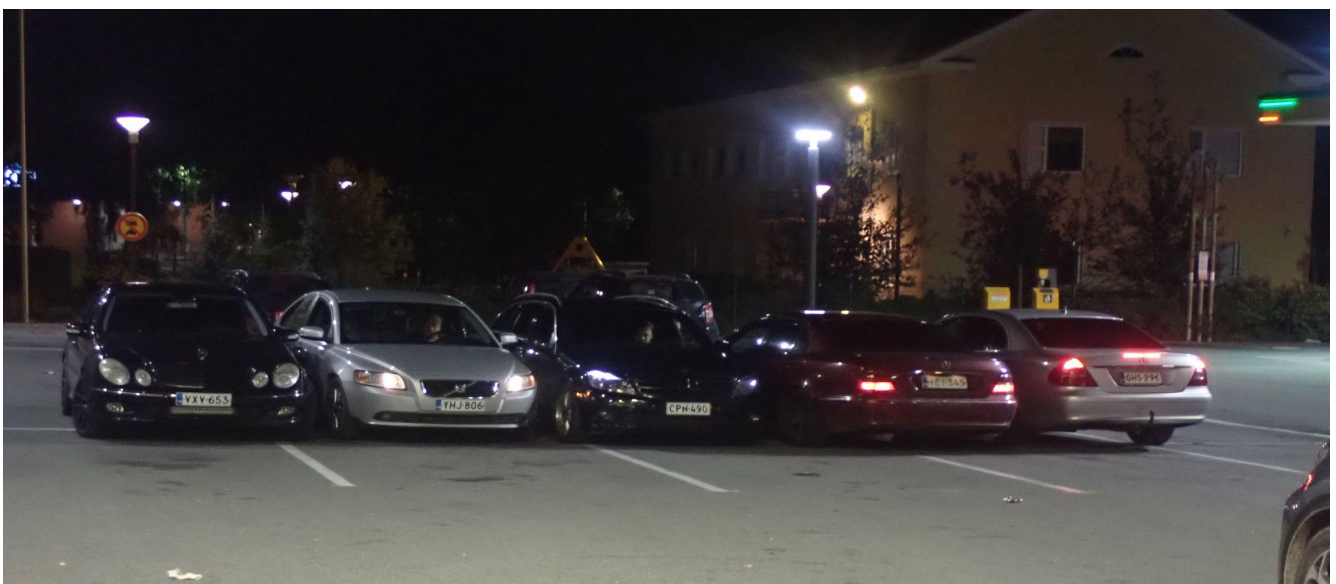
Huittisiin tulikin sopivasti lounasaikaan. Silloin laskeskelin km ja päätin että seuraava yö olisi kiva olla kurikan tienoilla. Varasin Booking com kautta huoneen HotelliKurikasta. Soitin vielä varmistaakseni aukioloajan. Sain hotelliin koodin myöhäistä tuloa varten sekä varattua aamiaisen ns "dokki pussukkaan" . Matka jatkui kohti kankaanpäättä.

Mikko Mäkipää olikin samalla reitillä ja välillä ohitteli emme toisiamme.

Kurikkaan saavuin n klo 21.30 suuren tulipalon saattelemana. Ehdin vielä ostoksilla k markettiin.

Aamulla klo 04 taas herätys. Aamiainen dokki pussukasta johon oli laitettu 4 sämpylää 2 mehua keksiä,jogurttia jne... siis aivan liikaa. Suomen "pihein" kunta Laihia oli edessä. Mm mainos täällä lämmittää pihilämpö. K marketti olikin laittanut paremmaksi aamukahvi klo 9 asti ei sitten maksa mitään. Saavuin Vaasaan n klo 10 aikoihin. Vaasan kontrollilla näkyikin Mika Härmälä puheliasena ja hyväntuulisena.

Laskeskelin että seuraava kontrolli voisi olla Ylivieskan seudulla.Sieltä löytyikin sopiva yksityismajoitus.

Vaasa -Tornio

Vaasasta seuraavana oli pakollinen parkour. Parkourin alussa rupesikin satamaan ja silloin näinkin Mika Härmälän laittamassa sade vaatteita päälle. Kokkolan K marketilla pieni tauko ja ruotsin kielen oppitunti. Sillä kaupan kassa ei osannut suomea. Kokkolan ja ylivieskan väli osoittautui pimeäksi korpi reitiksi. Jossa sade vei loputkin näkyvyydet. Ylivieskaan tulo kesti ja kesti. Yksityis majoitus oli tarkka siisteydestä. Huoneisto piti jättää samaan kuntoon kuin tullessa.

Aamulla imuroinnin ja lakaisun jälkeen klo 05 lähtö kohti Oulua Oulaisissa aamiaista. Siellä olikin nimeä en muista eräs pyöräilijä jolla oli samoja niska ongelmia kuin minulla viime vuonna. Kaveri ajoi kuitenkin Kilpisjärvelle asti. Siitä isot ”rispektit”. Vihanti ohitus ja kohti Liminkaa. Ouluun saavuttaessa olikin vastaanottokomitea paikalla. Koivun Matti sekä eräs toinen joka oli innostunut meistä.

Eli kiinnostus näkyy leviävän pyöräily piireissä. Oulun keskustassa ruokailu Mcdonaldsissa. Laskeskelin reittiä ja tilasin hotellin Hotelli Torniota. Oulun reitti olikin tuttua kesäisen hki-rovaniemi brevetin jäljiltä. Haukipudas ,ii, kuivaniemi jossa Mikaela oli myös viettämässä aikaa. Ennen kemiä alkoi pyörätie joka olikin kivasti hukutettu uuden tie haaran takia. Jouduin tekemää puhelimen kartasta laskelmia miten päästä moottoritietä sivuavalle pyörätielle. Kemistä Tornioon olikin taasa tuttua reittiä "struven" ketjun jäljiltä. Leima Tornion Shelliltä Ja kohti Hotelli torniota. Hotellissa kuuluikin tuttuja ääniä viereisestä huoneesta. Jyrki Rasinperä olikin majoittunut viereiseen huoneeseen mikä yllätys!!! Aamulla taas normaali herätys klo 04:00.

Tornio-Kilpisjärvi

Vielä kerran kohti Shelliä jossa aamiaista. Seuraavaksi reitiksi olin valinnut ruotsin puolta menevän tie 99.Samalla reitillä olin kamppaillut ketjujen kanssa "struven ruskassa". Mikko Mäkipää oli myös samalla reitillä.

Olin tehnyt jo Torniossa päätöksen että olisin hotellissa Pajalassa. Pajalan jälkeen oli muistaakseni pitkä osuus ilman palveluja.

Mikä osoittautui todeksi. Pajalaan saavuin klo 16 kirjoittaudu hotelliin sisään ja kävin syömässä buffee päivällisen. Kaupan edessä näin Ranskalaisen pyöräilijän "Lian" joka oli matkalla nord cappiin.

Mikko, Jyrki, Mikaela sekä Lida jatkoivat matkaa kohti sadetta ja pimeyttä. Päätin yrittää kunnon

lepoa ennen pajala-muonio väliä. Lepäilin huoneessaja luulen että myös nukuin hieman. Klo 24.00 herätys ja kohti horror reittiä. Vettä tuli suoraan päin naamaa ja olo oli kuin suoraan maanpäällisestä helvetistä. Silloin ajattelin että eihän tämä nyt ole mitään eräs kaveri (palomies Saario) soutaa yksin merellä soutuvenettä suomeen kyllä tämän kestää. Muoniossa huoltoasemalla näkyi olevan Mikaela jolla oli ollut myös ikimuistettava yö.

Hänen Navi sekoili, ei puhelimen kenttä ja yöpyminen kylmässä kojussa rannalla. Ostin uudet kuivat hanskat märkien tilalle ja söin tukevan aamiaisen. Muoniosta lähdettäessä oli kova sumu ja eräs autoilija näki velvollisuudekseen ilmoittaa turvaliivin käytöstä. Liikennettä ei ollut joten varoitus jäi todistamatta.

Karesuandossa näkyi Mika Härmälä joka oli tullut sieltä suomen puolelle. Myös Marko Mäkinen oli siellä. Hän oli tullut Ylläksen kautta. Enään viimeiset hassut 100km ja urakka suoritettu. Saavuin Kilpisjärven muistolaatalle klo 16.30 aikoihin. Sillä oli ruotsalainen Tuuan pystyttämässä telttaa. Hän kysyi laitanko teltan hänen teltan viereen. Se olisikin ollu ”kerma perse ruskan” huipennus jos olisin pystyttänyt teltan viimeisenä iltana.

Tämän kertainen Ruska oli huomattavasti helpompi kuin viime vuoden tuska ruska. Mutta kuitenkin keli toi omat mausteensa tapahtumaan ja ei se pyörä itseksensä kulje. Ensi vuonna7s. Ruska onkin sitten ajettava ilman Garminia tai puhelimen paikannusta.

Ajettu matka 2111 km

käytetty aika 6 vrk 22 h 30 min.

Kermaperse Ruska = kaikki majoitukset lakanoiden välissä.

CAP numero 11 kiittää

